

مدل تطبیق پذیر مدیریت برنامه به منظور افزایش بهره‌وری بهینه منابع

سرورها

آی ناز غفرانی^۱، سمیه طاهری^۲، مازیار گودرزی^۳

^۱گروه مهندسی کامپیوتر، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران،

ghofrani.ainaz@gmail.com

^۲گروه مهندسی کامپیوتر، دانشگاه صنعتی شریف، تهران،

s.taheri32@gmail.com

^۳گروه مهندسی کامپیوتر، عضو هیأت علمی دانشگاه صنعتی شریف، تهران،

goudarzi@sharif.ir

چکیده

رایانش ابری یکی از جدیدترین راه‌حل‌های ارائه شده برای دوام سازمان‌ها در فضای رقابتی است. یک سازمان را در نظر بگیرید که قصد مهاجرت به زیرساخت رایانش ابری را دارد. حال مسئله این است که آیا سازمان می‌تواند به کارایی برنامه‌ها در ابر اطمینان کند؟ از چه راهکاری جهت نزدیک کردن منابع پردازشی موجود در ماشین فیزیکی با منابع پردازشی مورد نیاز برنامه‌ها می‌توان بهره برد تا بدین طریق مانع از بروز مشکلاتی چون عدم بهره‌وری بهینه از منابع پردازشی، عدم رضایت مشتریان، زمان پاسخ بالا و میزان گذردهی پایین برای اجرای برنامه‌ها شد.

در این مقاله با ارائه یک مدل تطبیق پذیر، گلوگاه کارایی را پیش‌بینی می‌نماییم تا بتوان قبل از وقوع گلوگاه اقدام مناسب انجام داده جلوی کاهش کارایی را گرفت. رویکرد پیشنهادی این است که مقدار منابع پردازشی مورد نیاز در ماشین‌های فیزیکی پیش‌بینی شود. سپس با محاسبه ارتباط میان میزان منابع پردازشی و هریک از سنج‌های کارایی، مقدار زمان پاسخ و میزان گذردهی در ماشین‌های فیزیکی پیش‌بینی می‌گردد و سپس با شبیه‌سازی درخواست سرویس‌ها، داده‌های مورد نظر جهت محاسبه مدل کارایی تولید می‌شوند. سپس با مقایسه مقدار هر منبع با حد آستانه در نظر گرفته شده برای آن، گلوگاه کارایی پیش‌بینی می‌گردد. در انتها با استفاده از آزمایش‌های مختلف، اقدام به ارزیابی عملکرد مدل نمودیم. در انتهای مقاله، با بررسی نتایج به دست آمده و انجام تحلیل‌های آماری لازم، نقاط قوت و ضعف مدل را بیان نموده و راهکارهایی برای ادامه پژوهش پیشنهادی ارائه می‌نماییم.

کلمات کلیدی

محاسبات ابری، مدل تطبیقی، کارایی برنامه، بهره‌وری منابع سرورها

اشتراکی^۲ گفته می‌شود. در این شرایط به دلیل آن که الگوی مصرف منابع و بارکاری^۳ برنامه در طول زمان تغییر می‌کند [۲]. ممکن است مجموع منابع پردازشی مورد نیاز کل ماشین‌های مجازی هم‌میزبان^۴، بیشتر از منابع پردازشی ماشین فیزیکی شود بنابراین در عمل با همسایگان پرکار^۵ در ماشین‌های مجازی هم‌میزبان و رقابت آن‌ها بر سر منابع پردازشی مواجه هستیم که موجب کاهش کارایی کل ساختار می‌شود. همچنین مواقعی که با هجوم ناگهانی بارکاری روبرو شویم، زمان پاسخ افزایش یافته و در نتیجه میزان گذردهی^۶ کاهش می‌یابد. بنابراین در این ساختار مجازی اشتراکی، تخصیص

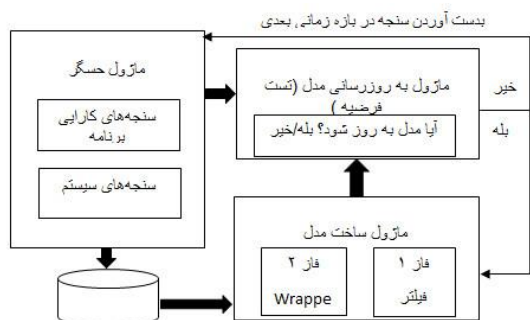
۱- مقدمه

علی‌رغم تمایل شرکت‌ها و سازمان‌ها به استفاده از سرویس‌های بستر^۱ رایانش ابری، بسیاری از آن‌ها به دلیل نگرانی‌های مرتبط با کارایی، از انتقال کل برنامه‌های خود به ابر تردید دارند [۱]. ارائه‌دهندگان سرویس بستر جهت سرویس‌دهی برنامه‌های مشتریان خود، از سرویس‌ها و منابع زیرساخت استفاده می‌کنند. منابع با استفاده از فناوری مجازی‌سازی در میان برنامه‌های میزبانی شده به اشتراک گذاشته می‌شود؛ به این چارچوب، ساختار مجازی

۲-۳- Vperfguard

این محیط کاری، ارتباط بین سنجه‌های کارایی و سنجه‌های سیستم مرتبط با آن را توسط مدل‌های پیشگویی می‌کند. مدل‌های پیشگو شامل linear regression, K nearest neighbor, tree regression approach Boosting می‌باشد که رگرسیون خطی به‌عنوان مدل کارایی پیش فرض انتخاب شده است. همان‌طور که در شکل ۱ نشان داده شده است، معماری Vperfguard متشکل از سه پیمانه به شرح زیر می‌باشد:

شکل ۱: محیط کاری Vperfguard[3]

پیمانه حسگر: این پیمانه به گردآوری سنجه‌های سیستم و سنجه‌های کارایی برنامه می‌پردازد. سنجه‌های کارایی برنامه مانند زمان پاسخ و گذرده می‌باشند که به ترتیب با THR, MRT نمایش داده می‌شوند. پیمانه ساخت مدل: این پیمانه، توسط سنجه‌های سیستم گردآوری شده در پیمانه حسگر، مدل هر یک از سنجه‌های کارایی را ایجاد می‌کند. اما از آنجا که بسیاری از این سنجه‌ها وابسته به سنجه‌ی کارایی نمی‌باشند، موجب کاهش دقت پیشگویی مدل می‌شوند. یا بسیاری از آن‌ها تکراری اند که بر دقت پیشگویی مدل بی‌تأثیر اما موجب بزرگ شدن فضای جستجو و در نتیجه کند شدن الگوریتم یادگیری ماشین و گران شدن مدل از لحاظ محاسباتی می‌شوند. لذا قبل از ایجاد مدل، این پیمانه از طریق الگوریتم‌های انتخاب خصیصه، در فاز Filter به انتخاب سنجه‌هایی وابسته به سنجه‌های کارایی و از میان آن‌ها در فاز wrapper به انتخاب سنجه‌های غیر تکراری می‌پردازد.

در الگوریتم انتخاب خصیصه، تمام سنجه‌ها، ارزیابی می‌شوند و تنها سنجه‌هایی انتخاب می‌گردند که طبق معیار ارزیابی باشند. در Filter معیار ارزیابی، همبستگی می‌باشد. ورودی این مرحله سنجه‌های سیستم گردآوری شده در پیمانه حسگر و خروجی آن سنجه‌هایی با ضریب همبستگی بالا با سنجه‌های کارایی می‌باشد. در فاز wrapper معیار ارزیابی، مدل‌های پیشگویی می‌باشد. ورودی این مرحله، خروجی Filter است و از میان آن‌ها زیرمجموعه‌ای از سنجه‌ها انتخاب می‌شوند که بالاترین دقت پیشگویی را در مدل کارایی مورد نظر دارند. دقت پیشگویی توسط ضریب تعیین اندازه‌گیری می‌شود.

از آنجا که فرایند استخراج کل زیرمجموعه‌های سنجه بسیار گران است از الگوریتم تپه‌نوردی استفاده می‌گردد. این الگوریتم در هر تکرار، از میان سنجه‌های ورودی، سنجه‌ای با بیشترین افزایش دقت پیشگویی مدل کارایی مورد نظر را در مجموعه‌ی خروجی قرار داده و از مجموعه ورودی حذف می‌کند و این الگوریتم زمانی پایان می‌یابد که این افزایش، کمتر

درست منابع از اهمیت بسیار بالایی در کارایی نهایی برنامه برخوردار بوده و تأثیر مستقیم بر میزان رضایت کاربران نهایی و مشتریان سازمان خواهد داشت.

در زمینه عیب‌یابی کارایی برنامه‌ها در ابر پژوهش‌های بسیاری صورت گرفته که یکی از مهم‌ترین آن‌ها محیط کاری Vperfguard^۱ می‌باشد. این محیط از طریق یافتن رابطه و نسبت میان تغییرات مقادیر کارایی و منابع مصرفی، نقاط و گلوگاه‌های کارایی منابع در حال رقابت، و میزبانی که رقابت روی آن شکل گرفته است را کشف و در اختیار ارائه‌دهنده سرویس قرار می‌دهند. این نتایج سپس به منظور انجام عملیات اصلاحی، نظیر مهاجرت یا تغییر اندازه ماشین مجازی، مورد استفاده قرار می‌گیرد [۳]. بنابراین این محیط کاری می‌تواند به بهبود کارایی برنامه‌های در حال اجرا کمک کند. اما نقطه ضعف این مدل و محیط کاری Vperfguard آن است که بر روی افزایش بهره‌وری^۱ منابع پردازشی و تخصیص بهینه^{۱۱} منابع نیز پیش بینی و در نتیجه پیشگیری از وقوع گلوگاه متمرکز نشده است.

بنابراین مسئله اصلی، عدم بهره‌وری مناسب از منابع پردازشی موجود در میزبان‌ها در شرایط رخداد گلوگاه می‌باشد. واضح است که پایین بودن میزان بهره‌وری منابع پردازشی موجب نارضایتی مشتری از کارایی برنامه خواهد شد. از این رو بهبود Vperfguard برای مدیریت بهتر و مناسب‌تر انواع مختلف برنامه اهمیت فراوانی دارد. این بهبود باید بتواند با پیش‌بینی گلوگاه کارایی، از آن پیشگیری کرده و موجب افزایش بهره‌وری منابع و مانع از تخطی از قرارداد سطح سرویس^{۱۲} شود. برآورده کردن این موضوع، هدف و زمینه کاری این مقاله می‌باشد.

۲- تحقیقات مرتبط

در این بخش مروری بر کارهای انجام شده در حوزه کارایی برنامه‌ها در ابر خواهیم داشت. یکی از مهم‌ترین چالش‌های موجود در محاسبات ابری، بحث کارایی برنامه‌ها می‌باشد. اگر بخواهیم دسته‌بندی کاملی از کارهای انجام شده در این حوزه داشته باشیم، روش‌های پیشنهادی را می‌توان به سه دسته جعبه سفید، داده محور و vperfguard تقسیم کرد. حال به صورت مختصر مروری بر هر دسته خواهیم داشت.

۲-۱- شیوه جعبه سفید

در این شیوه ارائه‌دهندگان سرویس IT با تکیه بر تجربه تخصصی خود و با کمک ابزارهای نظارت سیستم‌های ثبت وقایع و یا توسط روال‌هایی استاندارد در عیب‌یابی کارایی، گلوگاه‌های بالقوه کارایی را شناسایی و علت اصلی آن را می‌یابند [4]. به دلیل پویایی زیاد و مقیاس‌پذیری بالای محیط رایانش ابری، از این روش نمی‌توان در عیب‌یابی کارایی در محیط ابر بهره برد.

۲-۲- شیوه داده محور

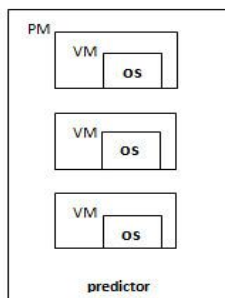
در این شیوه جهت مدیریت و عیب‌یابی کارایی به صورت خودکار از فن‌های آماری و سنجه‌های گردآوری شده از برنامه‌ها و سیستم‌ها استفاده می‌گردد. جهت شناسایی این سنجه‌ها از مدل‌های احتمالاتی استفاده می‌شود [۵]. در این شیوه به دلیل داده‌های غیر مرتبط بسیار زیاد و صرف زمان بسیار طولانی جهت بیان ارتباط میان آن‌ها، عیب‌یابی کارایی بدین روش نیازمند صرف زمان و هزینه زیادی است [۶].

حداکثر منابع پردازشی ماشین‌های مجازی صورت می‌گیرد. حال از آن‌جا که منابع پردازشی مورد نیاز برنامه‌ها در اکثر مواقع در نقطه‌ای کمتر از حداکثر منابع پردازشی مورد نیازشان می‌باشد. بنابراین در اکثر مواقع، مقدار منابع پردازشی اختصاص یافته به ماشین‌های مجازی کمتر از حد آستانه می‌باشد و مقداری از منابع پردازشی در ماشین فیزیکی بدون استفاده باقی می‌ماند؛ لذا ارائه‌دهندگان سرویس، جهت کسب سود بیشتر و استفاده حداکثر از منابع پردازشی، تخصیص ماشین‌های مجازی به ماشین فیزیکی را به جای آن که براساس حداکثر میزان بارکاری ماشین‌های مجازی انجام دهند، براساس میزان بارکاری‌ای که در اکثر مواقع رخ می‌دهد، انجام می‌دهند. بنابراین اگر میزان منابع پردازشی مورد نیاز ماشین‌های مجازی هم‌میزبان در نقطه اوج خود باشند، میزان بارکاری تخصیص داده شده به ماشین فیزیکی با منابع پردازشی موجودش تطبیق نداشته و در اثر رقابت ماشین‌های مجازی هم‌میزبان بر سر منابع پردازشی با عدم بهره‌وری از منابع پردازشی و در نتیجه افزایش زمان پاسخ و کاهش میزان گذردهی مواجه خواهیم بود؛ که موجب تخطی از قرارداد سطح سرویس می‌شود و ارائه‌دهنده سرویس، مسئول پاسخ‌دهی کاهش کارایی به مشتریان می‌باشد.

بنابراین رویکرد پیشنهادی برای حل مسئله به این صورت است که اگر ما بتوانیم منابع پردازشی مورد نیاز ماشین‌های مجازی واقع در یک ماشین فیزیکی را پیش‌بینی نماییم، توانسته‌ایم با مجموع منابع پردازشی آن‌ها، منابع پردازشی مورد نیاز ماشین فیزیکی را پیش‌بینی نماییم و با استفاده از آن و ارتباطی که میان منابع پردازشی و سنج‌های کارایی در محیط کاری Vperfguard بیان شده، سنج‌های کارایی هر یک از ماشین‌های فیزیکی را در بازه‌های زمانی مشخص در آینده را بسنجیم و طی آن رخداد گلوگاه کارایی را پیش‌بینی نماییم. لذا ارائه‌دهندگان سرویس می‌توانند قبل از رسیدن به زمان رخداد گلوگاه، تصمیمی در خصوص تخصیص بارکاری، متناسب با منابع موجود ماشین فیزیکی در بازه مورد نظر بگیرند.

جهت انجام عملی این رویکرد از واحدی به نام پیشگو استفاده می‌شود که بر روی هر ماشین فیزیکی در حال اجراست. همانطور که می‌دانیم هر ماشین فیزیکی میزبانی چند ماشین مجازی را بر عهده دارد. هر ماشین مجازی، سیستم عامل مربوط به خود را دارد که داده‌های مربوط به میزان منابع پردازشی مورد نیاز ماشین‌های مجازی را در اختیار دارد. سیستم‌عامل‌های ماشین‌های مجازی هم‌میزبان این داده‌ها را از طریق ماشین فیزیکی به واحد پیشگو انتقال می‌دهند. این واحد از طریق داده‌های مربوط به گذشته، داده‌های مربوط به آینده را پیش‌بینی می‌کند که مدل مفهومی آن در شکل ۲ قابل مشاهده است. از آن‌جا که پیشگویی در هر ماشین فیزیکی به صورت مجزا صورت می‌گیرد بنابراین سربار بسیار کم است.

شکل ۲: مدل مفهومی واحد

از حد آستانه باشد. حال مدل کارایی موردنظر با سنج‌های خروجی از فاز ۲ ایجاد می‌گردد.

۳) پیمان‌به‌روزرسانی مدل: مدل ایجادشده توسط پیمان‌به‌ساخت مدل، ممکن است در اثر هجوم ناگهانی بارکاری و رقابت بر سر منابع ارتباط بین کارایی و منابع سیستم را به‌درستی بیان نکند. که به آن نقطه تغییر می‌گویند. بنابراین نیاز است این نقطه، کشف و مدل به‌روز شود. کشف این نقطه، توسط آزمون فرضیه در این پیمان‌به‌انجام می‌گیرد سپس جهت به‌روزرسانی سنج‌های پیشگو و مدل کارایی، پیمان‌به‌ساخت مدل، فراخوانی می‌شود. در آزمون فرضیه، ضریب همبستگی بین سنج کارایی و سنج سیستم بررسی می‌شود.

۲-۲-۴. مقایسه شیوه‌های عیب‌یاب کارایی

هریک از روش‌های عیب‌یاب کارایی برنامه‌ها در ابر شرح داده شد و معایب و محدودیت‌های هر یک بیان شد. اکنون در جدول ۱ از جنبه‌های مختلف به مقایسه روش‌ها با یکدیگر و مدل پیشنهادی پرداخته می‌شود. به دلیل پویایی زیاد و مقیاس‌پذیری بالای محیط رایانش ابری، جهت عیب‌یابی کارایی در محیط ابراز روش جمع سفید نمی‌توان بهره برد. در شیوه داده محور، به دلیل وجود داده‌های غیر مرتبط بسیار زیاد و صرف زمان بسیار طولانی جهت بیان ارتباط میان آن‌ها، عیب‌یابی کارایی بدین روش نیازمند صرف زمان و هزینه زیادی است. محیط Vperfgurd لحظه‌ای افت کارایی را کشف می‌کند. تفاوت اصلی مدل پیشنهادی با سایر مدل‌ها در پیش‌بینی و در نتیجه پیشگیری از وقوع گلوگاه کارایی است.

جدول ۱: مقایسه مدل پیشنهادی با روش‌های پیشین

مرجع	روش‌های آنالیز کارایی	قابلیت استفاده در رایانش ابری		عیب‌یابی خودکار	مقرون به صرفه از لحاظ هزینه و زمان	پیش‌بینی گلوگاه کارایی
		مقیاس‌پذیری	تطبیق‌پذیری			
[7,8,9,10]	جمع سفید	X	X	X	X	X
[11]	داده محور	√	√	√	X	X
[3]	Vperfguard	√	√	√	√	X
	مدل پیشنهادی	√	√	√	√	√

۳- رویکرد پیشنهادی

شیوایی و در این بخش رویکرد موردنظر برای حل مسئله را عنوان می‌کنیم. با توجه به تغییرات بارکاری برنامه‌ها در طول زمان و خاصیت ارتجاعی ماشین‌های مجازی، مقدار منابع پردازشی مورد نیاز ماشین‌های مجازی به صورت پویا تغییر می‌کند. البته باید متذکر شد که حد آستانه‌ی حداکثری برای منابع پردازشی تخصیص یافته به ماشین‌های مجازی وجود دارد. ضمن آن‌که مشتری، تحلیلی از حداکثر میزان منابع پردازشی مورد نیاز برنامه‌ها را در اختیار ارائه‌دهنده سرویس قرار می‌دهد؛ لذا تخصیص برنامه‌ها به ماشین‌های مجازی براساس تأمین حداکثر میزان منابع پردازشی مورد نیاز برنامه‌ها و حد آستانه

میزبان می باشد و محاسبه متوسط زمان پاسخ و میزان گذردهی در هر سناریو، پیش نیاز لازم جهت محاسبه رگرسیون را در اختیار داریم. نتایج حاصل از این آزمایش در جدول 4 قابل مشاهده است.

۴- پیاده سازی و اجرا

در این بخش سعی در پیاده سازی راه حل پیشنهادی خواهیم داشت. این کار با استفاده از آزمایش های مختلف صورت می گیرد. هر آزمایش را به طور دقیق بیان کرده و تمام جزئیات مورد نیاز را بررسی خواهیم کرد. آن جا که میزان منابع پردازشی تخصیص یافته به ماشین های مجازی با توجه به تعداد درخواست های برنامه های در حال میزبانی تغییر می کند. لذا محک مناسب جهت پیاده سازی مدل پیشنهادی، محکی است که در آن مشخصات ماشین های مجازی در طول زمان تغییر کند. از آن جا که محکی با مشخصات مورد نظر در دسترس نبود، از محک دست ساز استفاده کردیم. برای تولید محک های دست ساز، فرض کردیم واحد پیشگو پروفایل بارکاری ماشین های مجازی تا ۲۰۰ ثانیه بعد را در اختیار دارد. این پروفایل توسط رفتار ماشین های مجازی یعنی میزان منابع پردازشی مورد نیاز و زمان آغاز و پایان اجرا توصیف شده است. منابع پردازشی شامل پردازنده، حافظه و پهنای باند می باشد. ماشین های مجازی، میزبانی تعدادی وظایف را به عهده دارند و هریک از وظایف در بازه زمانی مشخص اجرا می شود. تعداد ماشین های مجازی ۱۰۰ در نظر گرفته شده است. برای منابع پردازشی ماشین های مجازی حدبیشینه ایدر نظر می گیریم که در جدول ۲ شرح داده شده است.

جدول ۴: نتایج حاصل از اجرای آزمایش دوم با کمک سناریوهای مختلف

سناریو	مجموع منابع پردازشی ماشین های مجازی هم میزبان			متوسط زمان پاسخ	درصد افزایش زمان پاسخ نسبت به انتظار	مقدار گذردهی	درصد تعداد درخواست های پی پاس
	قدرت پردازشی مورد نیاز GHZ	حافظه مورد نیاز MB	پهنای باند مورد نیاز MB/s				
1	3.5	16384	10	253	1.271	7	0.632
2	3.5	8192	20	232	1.082	10	0.474
3	3.5	4096	40	189	0.696	14	0.263
4	2	4096	20	161	0.445	15	0.211
5	2	16384	40	220	0.974	8	0.579
6	2	8192	30	138	0.239	17	0.105
7	2	4096	10	130	0.167	18	0.053
8	1.5	4096	20	133	0.194	17	0.105
9	1.5	8192	40	125	0.122	18	0.053
10	1.5	16384	30	201	0.804	12	0.368
11	3.5	16384	20	602	4.403	8	0.579
12	3.5	16384	30	598	4.367	5	0.737
13	3.5	16384	40	607	4.448	2	0.895
14	3.5	8192	10	348	2.123	16	0.158
15	3.5	8192	30	356	2.195	16	0.158
16	3.5	8192	40	359	2.222	13	0.316
17	3.5	4096	10	266	1.387	18	0.053
18	3.5	4096	20	277	1.486	17	0.105
19	3.5	4096	30	286	1.567	17	0.105
20	2	4096	30	130	0.167	19	0.000
21	2	4096	40	155	0.391	18	0.053
22	2	16384	10	354	2.177	17	0.105
23	2	16384	20	369	2.312	16	0.158
24	2	16384	30	403	2.617	13	0.316
25	2	8192	10	119	0.068	19	0.000
26	2	8192	20	121	0.086	19	0.000
27	2	8192	40	135	0.212	19	0.000
28	1.5	4096	10	110	0.000	19	0.000
29	1.5	4096	30	115	0.032	19	0.000
30	1.5	4096	40	114	0.023	18	0.053
31	1.5	8192	10	101	0.000	19	0.000
32	1.5	8192	20	106	0.000	19	0.000
33	1.5	8192	30	113	0.014	19	0.000
34	1.5	16384	10	198	0.777	17	0.105
35	1.5	16384	20	217	0.948	15	0.211
36	1.5	16384	40	226	1.028	15	0.211

جدول ۲: حد حداکثر مشخصات ماشین های مجازی

نوع منبع پردازشی	پردازنده GHZ	حافظه MB	پهنای باند MB/s
میزان منابع	1.75	8192	20.027

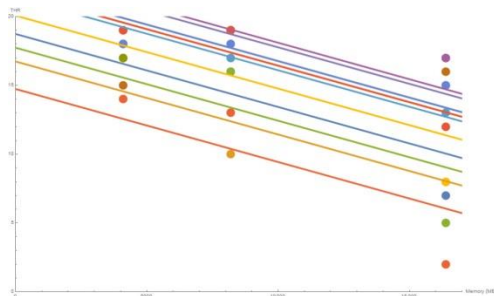
جهت تخصیص ماشین های مجازی به ماشین های فیزیکی، به تعداد کافی ماشین فیزیکی همگن موجود می باشد. مشخصات ماشین فیزیکی در جدول ۳ شرح داده شده است.

جدول ۳: مشخصات ماشین های فیزیکی [12]

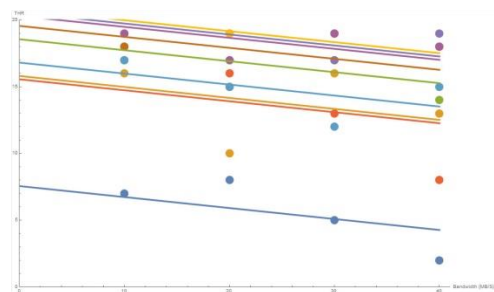
نوع منبع پردازشی	پردازنده GHZ	حافظه MB	پهنای باند MB/s
میزان منابع	۳.۵	16384	40.054

جهت گردآوری داده های اولیه، نیاز است با تخصیص ماشین های مجازی به ماشین های فیزیکی و اجرای ماشین های مجازی برای ۳ دوره، منابع پردازشی مورد نیاز ماشین های فیزیکی را در بازه های زمانی مختلف به دست آوریم. این تخصیص توسط مسئله کلاسیک بسته بندی صورت داده شده است که سیاست های مختلفی از قبیل قبیل اولین جایگذاری^{۱۳} و بهترین جایگذاری^{۱۴} و چرخشی^{۱۵} و ... جهت حل آن وجود دارد [13]. در این مقاله از روش اولین جایگذاری استفاده شده است. خروجی ۲۶ ماشین فیزیکی بارکاری تخصیص یافته در بازه های زمانی در ماشین های فیزیکی می باشد. حال باید مدل های کارایی که همان رابطه میان میزان گذردهی و میزان منابع پردازشی مورد نیاز و همچنین رابطه میان زمان پاسخ و میزان منابع پردازشی مورد نیاز است را به دست آوریم. همان طور که بیان شد این مدل های کارایی، همان معادله رگرسیون می باشند که جهت محاسبه آن ها نیازمند در اختیار داشتن پایگاه داده ای با فیلدهای میزان گذردهی، زمان پاسخ و میزان هریک از منابع پردازشی مورد نیاز هستیم. لذا با شبیه سازی بار ترافیکی که شامل ۳۶ سناریو برای وضعیت های مختلف مجموع منابع پردازشی ماشین های مجازی هم-

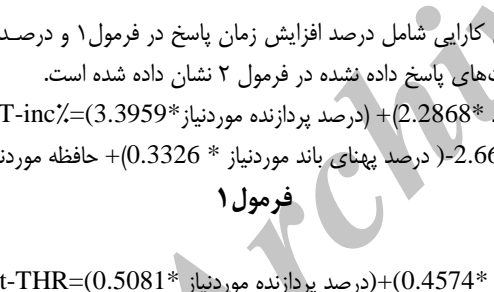
نمودار ۴: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط گذردهی و پردازنده

نمودار ۵: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط گذردهی و حافظه

نمودار ۶: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط گذردهی و پهنای باند

مدل های کارایی شامل درصد افزایش زمان پاسخ در فرمول ۱ و درصد تعداد درخواست های پاسخ داده نشده در فرمول ۲ نشان داده شده است.

$$\text{MRT-inc}\% = (2.2868 * \text{درصد پردازنده مورد نیاز} * 3.3959) + (0.3326 * \text{حافظه مورد نیاز} - 2.6654)$$

فرمول ۱

$$\text{Not-THR} = (0.5081 * \text{درصد پردازنده مورد نیاز} * 0.4574) + (0.1734 * \text{حافظه مورد نیاز} - 0.5149)$$

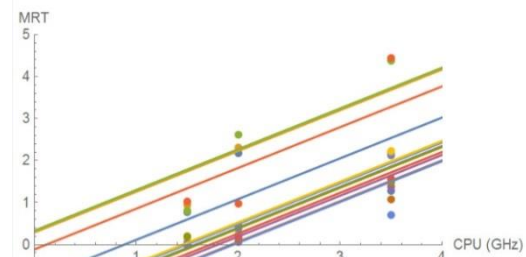
فرمول ۲

حال با در اختیار داشتن مدل های کارایی توان در هر یک از بازه های زمانی در ماشین فیزیکی، مقدار هر یک از سنجه های کارایی را به دست آورد. برای هر یک از سنجه های کارایی حد آستانه ی ۰.۷۵ در نظر گرفته شده است که با مقایسه ی هر یک از مقادیر به دست آمده با آن می توان گلوگاه کارایی را پیش بینی کرد.

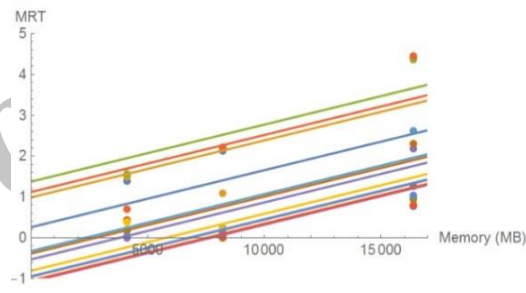
۵- ارزیابی

در این بخش آزمایش هایی به منظور ارزیابی و سنجش صحت عملکرد مدل پیشنهادی صورت می گیرد. بدین منظور ابتدا بررسی می نمایم که آیا تعداد گلوگاه های پیش بینی شده در بازه های زمانی در یک ماشین فیزیکی با تعداد ماشین های مجازی میزبانی شده در آن بازه متناسب است یا خیر. این

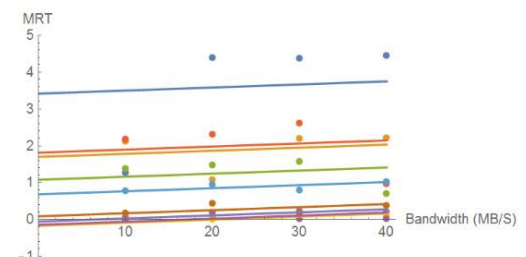
حال نمودار پراکندگی را برای نقاط زمان پاسخ و منابع پردازشی سناریوها همچنین برای نقاط میزان گذردهی و منابع پردازشی سناریوها ترسیم می کنیم و با برازش خطی آن ها مدل های کارایی را به دست می آوریم. نمودار پراکندگی و برازش خطی مربوط به نقاط زمان پاسخ و منابع پردازشی نمودار های 1 و 2 و 3 نشان داده شده است.

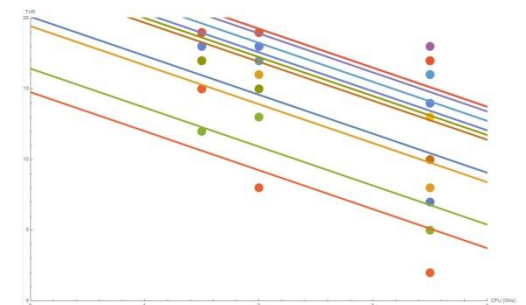
نمودار ۱: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط زمان پاسخ و پردازنده

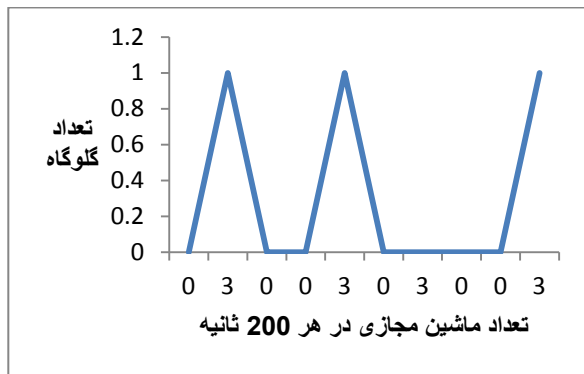

نمودار ۲: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط زمان پاسخ و حافظه

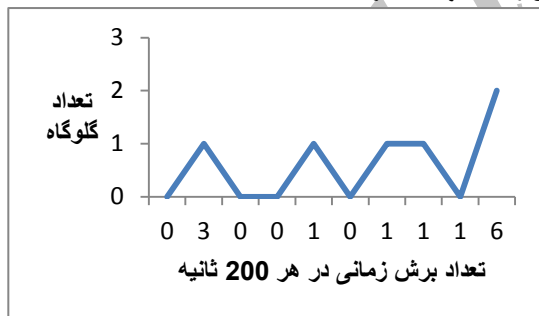
نمودار ۳: نمودار پراکندگی و برازش خطی برای مجموع نقاط زمان پاسخ و پهنای باند

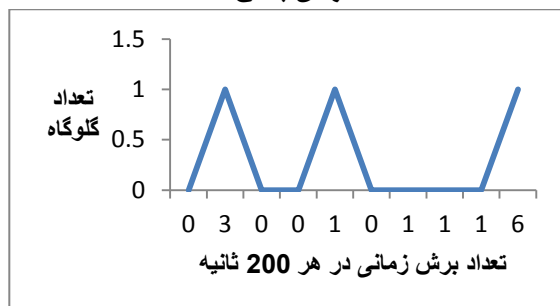

شکل 4: اثر تغییرات حجم درخواستها بر روی تعداد گلوگاه
میزان گذردهی

حال به بررسی ارتباط میان تعداد گلوگاه کارایی و پویایی وضعیت ماشین فیزیکی می پردازیم. ماشین های مجازی هم میزبان در طول اجرا ممکن است دارای بازه زمانی همپوشان باشند لذا میزان منابع پردازشی مورد نیاز در یک ماشین فیزیکی باید در بازه های زمانی همپوشان و غیرهمپوشان محاسبه گردد. جهت انجام این بررسی، ماشین فیزیکی آزمایش قبل را در نظر می گیریم و در هر ۲۰۰ ثانیه تعداد برش های زمانی و همچنین تعداد گلوگاه های کارایی محاسبه شده است. ضمن آن که حد آستانه ۰.۷۵ در نظر گرفته شده است. با تعیین محور عمودی به عنوان تعداد گلوگاه کارایی و محور افقی به عنوان تعداد برش زمانی در هر ۲۰۰ ثانیه و با رسم نمودار نقطه ای دو شکل ۵ و ۶ بدست آمده است همان طور که مشاهده می شود هرچه تعداد برش های زمانی در بازه های ۲۰۰ ثانیه ای بیشتر شود، تعداد گلوگاه نیز افزایش یافته است. بازه زمانی (۱۸۰۰ و ۲۰۰۰) بیشترین تعداد برش های زمانی و همچنین بیشترین تعداد گلوگاه کارایی را دارد. بنابراین هرچه پویایی محیط بیشتر باشد احتمال رخداد گلوگاه بیشتر است.

شکل 5: اثر پویایی محیط در هر ۲۰۰ ثانیه بر روی تعداد گلوگاه
زمان پاسخ

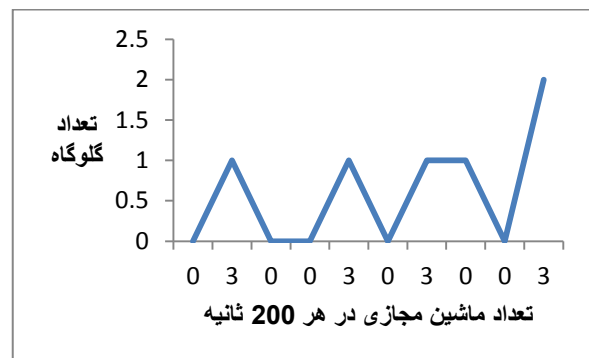

شکل 6: اثر پویایی محیط در هر ۲۰۰ ثانیه بر روی تعداد گلوگاه
میزان گذردهی

آزمایش بر روی یکی از ماشین های فیزیکی انجام شده است که مشخصات آن در جدول ۵ قابل مشاهده است. همان طور که پیش از این بیان شد، فرض آن است که ۲۰۰ ثانیه ای آینده از پروفایل بارکاری را در اختیار داریم. لذا تعداد ماشین های مجازی میزبانی شده و همچنین تعداد گلوگاه های پیش بینی شده در هر یک از سنجه های کارایی در ماشین فیزیکی مورد نظر در هر ۲۰۰ ثانیه تعیین می شود. ضمن آن که حد آستانه ۰.۷۵ در نظر گرفته شده است. با تعیین محور عمودی به عنوان تعداد گلوگاه کارایی و محور افقی به عنوان تعداد ماشین مجازی در هر ۲۰۰ ثانیه و با رسم نمودار نقطه ای دو شکل ۳ و ۴ بدست آمده است همان طور که مشاهده می شود تعداد ماشین های مجازی تقریباً ثابت است اما تعداد گلوگاه های کارایی با گذر زمان افزایش یافته است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که تنها دلیل افزایش گلوگاه کارایی، ازدیاد ماشین های مجازی نیست.

جدول ۵: مشخصات یک ماشین فیزیکی

t0	t1	cpu used% GHZ	Memory requirement% Mb	bandwidth% Mb/s	Mrt	0.75	Thr	0.75
229	260	0.155413	0.222473	0.214287	0.000	0	1	0
260	267	0.405971	0.574707	0.666672	905.159	1	0.930154	0
267	500	0.529576	0.802185	1.000008	1696.762	1	0.705502	1
500	1274	0.834263	0.839966	0.80953	4325.898	1	0.566438	1
1274	1400	0.630301	0.512024	0.380955	4753.206	1	0.894386	0
1400	1502	0.771205	0.674927	0.261907	5099.964	1	0.768924	0
1502	1917	0.380022	0.54248	0.428575	6508.324	1	0.999365	0
1917	1932	0.311105	0.414673	0.238097	0.000	0	1	0
1932	1938	0.51423	0.551208	0.595243	6579.948	1	0.898282	0
1938	1945	0.469587	0.774231	0.500004	6603.691	1	0.835469	0
1945	1992	0.785993	0.919617	0.928579	6764.071	1	0.533889	1
1992	1995	0.478516	0.267151	0.80953	0.000	0	1	0
1995	2000	0.32952	0.198853	0.452385	0.000	0	1	0

شکل 3: اثر تغییرات حجم درخواستها بر روی تعداد گلوگاه
زمان پاسخ

ملاحظه کردیم که با بررسی اثر تغییرات درخواست‌ها بر روی تعداد گلوگاه-های کارایی در یک ماشین فیزیکی به این نتیجه رسیدیم که تنها ازدیاد ماشین‌های مجازی باعث افزایش گلوگاه کارایی نخواهد شد بلکه به دلیل پویایی در وضعیت ماشین فیزیکی که نشأت گرفته از همپوشانی ماشین‌های مجازی و درخواست مکرر آن‌ها در زمان‌های کوتاه برای مصرف ماشین فیزیکی به صورت اشتراکی است؛ تعداد گلوگاه کارایی به صورت چشمگیری افزایش یافته است. همچنین با ارزیابی پیش‌بینی منابع پردازشی مورد نیاز در یک ماشین فیزیکی به این نتیجه رسیدیم که ورودی معادلات کارایی جهت پیش‌بینی مقادیر سنج‌های کارایی قابل اطمینان می‌باشند لذا گلوگاه‌های کارایی به درستی پیش‌بینی می‌شوند.

تلاش زیادی برای حل مسئله حاضر صورت پذیرفت، اما آنچه مسلم است به دلیل گستردگی مسائل مطرح در این حوزه نمی‌تواند در قالب یک پژوهش و مدل پیشنهادی تمام چالش‌ها و کاستی‌ها را حل نمود. در مدل پیشنهادی، فقط به پیش‌بینی گلوگاه پرداخته شده است. در ادامه می‌توان در کارهای آتی به چیدمان ماشین‌ها-ی مجازی براساس نتایج حاصل از این بخش و باهدف پیشگیری از رخداد گلوگاه پرداخت و از این طریق بهره‌وری منابع را افزایش داده و رضایت مشتریان را ارتقاء دهیم. همچنین اشاره کردیم پیش‌بینی در آینده نزدیک صورت گرفته است چراکه فقط در آینده نزدیک است که از منبع بحرانی مطلع هستیم. در واقع تنها در این شرایط است که مطمئن هستیم که ارتباط بین سنج‌های کارایی و سنج‌های سیستم حفظ شده است. از طرفی می‌توان با پیش‌بینی نقطه تغییر، از تغییر منبع حیاتی مطلع شد و گلوگاه را در آینده دور نیز پیش‌بینی کرد. علاوه بر این در پژوهش حاضر تنها معیارهای زمان پاسخ و گذردهی برنامه‌ها در نظر گرفته شد، در حالی که می‌توان سنج‌های کارایی بیشتری را در نظر گرفت.

مراجع

- [1] Zhu, X. (2014). Application performance management using learning, optimization, and control. in Proceedings of the 5th ACM/SPEC international conference on Performance engineering, 271-271.
- [2] Padala, P., Hou, K.-Y., Shin, K. G., Zhu, X., Uysal, M., Wang, Z. (2009). Automated control of multiple virtualized resources. in Proceedings of the 4th ACM European conference on Computer systems, 13-26.
- [3] Xiong, P., Pu, C., Zhu, X., Griffith, R. (2013). vPerfGuard: an automated model-driven framework for application performance diagnosis in consolidated cloud environments. in Proceedings of the 4th ACM/SPEC International Conference on Performance Engineering, 271-282.
- [4] Jain, R. (1991). The Art of Computer Systems Performance Analysis. Wiley-Interscience, New York.
- [5] Cohen, I., Chase, J. (2004). Correlating instrumentation data to system states: A building block for automated diagnosis and control. OSDI.4, 16-16.
- [6] <http://www.correlsense.com/blog/six-application-performance-challenges-facing-it/>
- [7] Padala, P., Hou, K., Zhu, X., Uysal, M., Wang, Z., Singhal, S., Merchant, A., Shin, K. (2007). Adaptive control of virtualized resources in utility computing environments. In Proc of EuroSys.

جهت ارزیابی پیش‌بینی منابع پردازشی مورد نیاز یک ماشین فیزیکی به روش history-base از محک [14] Ganglia و سرویس Swifteqiad و سرور ms-be1013.eqiad.wmnet استفاده شده است. بار کاری سرور در ۴ فریم ۲۰۰ ثانیه‌ای از ۰ تا ۸۰۰ در اختیارمان قرار گرفته است و در جدول ۶ نشان داده شده است. جهت انجام این آزمایش، به پیش‌بینی منابع پردازشی مورد نیاز فریم چهارم یعنی (۶۰۰-۸۰۰) در سه مرتبه می‌پردازیم. بدین صورت که در مرتبه اول از یک فریم گذشته یعنی (۴۰۰-۶۰۰) و در مرتبه دوم از دو فریم گذشته یعنی (۴۰۰-۶۰۰) (۴۰۰-۶۰۰) و در مرتبه سوم از سه فریم گذشته یعنی (۴۰۰-۶۰۰) (۴۰۰-۶۰۰) (۴۰۰-۶۰۰) استفاده می‌کنیم. پیش‌بینی بار کاری براساس تاریخچه، از طریق میانگین بار کاری فریم‌های گذشته بدست می‌آید. نتایج حاصل در جدول ۷ نشان داده شده است. با به دست آوردن خطاهای پیش‌بینی در هر مرحله و مقایسه آن‌ها با یکدیگر مشاهده می‌شود که میزان خطا در پیش‌بینی با یک فریم کمتر از دو فریم و آن نیز کمتر از سه فریم می‌باشد ضمن آن که خطا در هر ۳ مرحله کم می‌باشد. بنابراین ورودی معادلات کارایی جهت پیش‌بینی مقادیر سنج‌های کارایی قابل اطمینان می‌باشند لذا گلوگاه‌های کارایی به درستی پیش‌بینی می‌شوند.

جدول ۶: بار کاری سرور ms-be1013.eqiad.wmnet در ۴ فریم ۲۰۰ ثانیه‌ای

	0-2۰۰	2۰۰-4۰۰	400-600	600-800
Memory	12795101275	12870338187	12883685412	12898468787
Cpu	27.76311111	27.93733333	28.02	28.04844444
Bandwidth	42183036.34	42379232.36	43635420.92	43988579.11

جدول ۷: مقایسه پیش‌بینی history-base منابع پردازشی مورد نیاز یک ماشین فیزیکی در ۱ فریم، ۲ فریم و ۳ فریم گذشته

	۱ فریم	خطا	۲ فریم	خطا	۳ فریم	خطا
Memory	12883685412	20.1	12877011800	0.2	12849708291	0.4
Cpu	28.02	0.1	27.97866667	0.2	27.90681481	0.5
Bandwidth	43635420.92	0.8	43007326.64	2.2	42732563.2	2.9

۶- نتیجه

در این بخش با جمع‌بندی نتایج به دست آمده از پیاده‌سازی مدل و تحلیل عملکرد مدل، نتیجه کلی این پژوهش را اعلام خواهیم کرد. و در انتها به کارهای آتی مورد نیاز در این پژوهش و اندک مسائل مبهم یا حل نشده اشاره خواهیم کرد. همان‌طور که در آزمایش‌ها اشاره شد، در این مقاله به منظور طراحی مدل تطبیق‌پذیر خودکار، با تولید داده‌های اولیه مورد نیاز و در اختیار داشتن بار کاری ماشین‌های مجازی در بازه‌ای در آینده نزدیک و با محاسبه مدل‌های کارایی، اقدام به محاسبه سنج‌های کارایی در ماشین فیزیکی در بازه‌های زمانی در آینده و پیش‌بینی گلوگاه کارایی کردیم. بنابراین قبل از رخداد گلوگاه کارایی می‌توان اقداماتی جهت عدم رخداد آن صورت داد. لذا بار کاری تخصیص داده شده به ماشین فیزیکی متناسب با منابع پردازشی آزاد آن می‌باشد. براساس آزمایش‌های صورت گرفته جهت ارزیابی مدل پیشنهادی

- [8] Doyle, R.P., Chase, J.S., Asad, O.M., Jin, W., Vahdat, A. (2003). M. Model-based resource provisioning in a web service utility. In Proc.Of USITS, 5.
- [9] Bodik, P., Goldszmidt, M., Fox, A., Woodard, D.B., Andersen, H. (2010). Fingerprinting the datacenter: automated classification of performance crises. In Proc of EuroSys, 111-124.
- [10] Shen, K., Zhong, M., Li, C. (2005). I/O system performance debugging using model-driven anomaly characterization. In Proc of FAST.
- [11] Cohen, I., Goldszmidt, M., Kelly, T., Symons, J., Chase, J.S. (2004). Correlating instrumentation data to system states: A building block for automated diagnosis and control. In Proc of OSDI.
- [12] <http://azarinweb.com/dedicated-servers/>
- [13] Sotomayor, B., Montero, R., Llorente, I., Foster, I. (2009). An Open Source Solution for Virtual Infrastructure Management in Private and Hybrid Clouds. *Internet Computing, IEEE*. (13)5, 14 - 22.
- [14] <https://ganglia.wikimedia.org>

زیر نویس ها

-
- ¹ Platform
² Shared virtualized infrastructure
³ Workload
⁴ Co-hosted VM
⁵ Noisy Neighbor
⁶ Response time
⁷ Throughput
⁸ Framework
⁹ VPerfGuard stands for: virtual Performance Guard
¹⁰ Utilization
¹¹ Optimization
¹² Service Level Agreement
¹³ First fit
¹⁴ Best fit
¹⁵ Round robin